

PLANTE MEDICINALE ÎN HOMEOPATIE

Cornelia Fursenco

(Cond. șt. – Tatiana Calalb, dr. hab. șt. med, conf. univ., cat. Farmacognozie și Botanică farmaceutică)

Introducere. Istoria homeopatiei a cunoscut perioade glorioase și declin, dar în prezent ocupă locul bine meritat terapie în baza fundamentării științifice.

Scop. Evaluarea plantelor utilizate în homeopatie conform originii, categoriei de compuși chimici și principiile de utilizare.

Material și metode. Plantele medicinale în homeopatie în baza analizei statisto-analitice a diferitor indicii: chimici, terapeutici, geografici, taxonomici.

Rezultate. Homeopatia – metodă bazată pe principiul similitudinii "*Similia similibus curentur*", ceea ce înseamnă că orice substanță chimică, care în doze mari poate produce un tablou de boală la omul sănatos, în doze infime poate vindeca, aceiași boală la o persoană suferindă. În homeopatie este esențial principiul individualizării – prescrierea medicamentului homeopatic se face în baza simptomelor pacientului, tratându-se bolnavul, nu boala. Medicamentul homeopatic este obținut prin diluarea și dinamizarea materiei prime din trei regnuri: vegetal, mineral, animal. Un loc esențial în homeopatie ocupă plantele din regiunile geografice cu condiții aride, deseori fiind toxice cu conținut de alcaloizi, compuși fenolici, uleiuri volatile și heterozide. Homeopatia a descoperit uriașa energie înmagazinată în celulele plantelor toxice, dar cu un potențial terapeutic extrem de larg, bazat pe pierderea eventualei toxicități și capacității de producere a reacțiilor adverse prin prepararea remediilor în doze infime. Prin procesul specific de diluare și dinamizare, remediile dobândesc proprietăți curative noi, prezente doar în stare latentă în substanța.

Concluzii. Plantele cu conținut de alcaloizi, compuși fenolici, uleiuri volatile și heterozide constituie componentul de bază a homeopatiei.

Cuvinte cheie. Homeopatie, plante.

MEDICINAL PLANTS IN HOMEOPATHY

Cornelia Fursenco

(Sci. adviser: Tatiana Calalb, PhD., associate prof., chair of Pharmacognosy and Pharmaceutical Botany)

Introduction. Through the history, homeopathy has witnessed glorious and unfavorable periods, actually it ranks the well-deserved place in phytotherapy based on scientific evidence.

Purpose. Evaluation of plants used in homeopathy according to origin, class of chemical compounds and principles of use.

Material and methods. Medicinal plants in homeopathy based on analytical-statistical analysis of various indicators: chemical, therapeutic, geographic, taxonomic.

Results. The basic principle of homeopathy is like cures like "*Similia similibus curentur*" means that medicine in minimum doses cures all such symptoms or diseases which it is capable of producing in a healthy person when taken in large doses. Another principle is individuality, in order to prescribe for a disease it must be taken into account all the symptoms, treating the patient, not the disease. Homeopathic remedies are prepared by diluting and potentiating the materials. An essential role in homeopathy is acquired by the plants, especially being toxic, determined by content of alkaloids, phenolic compounds, essential oils and heterosides. Homeopathy has discovered the huge energy stored in toxic plant cells, but with an extremely broad therapeutic potential, based on the loss of possible toxicity by preparing remedies in tiny doses. Through specific process of dilution and potentiating, medicines acquire new therapeutic properties that are found dormant in origin substances.

Conclusions. Plants containing alkaloids, phenolic compounds, essential oils and heterosides form the basic component of homeopathy.

Key words. Homeopathy, plants.